

„EDINOST“
Izhaja po trikrat na teden v šestih izdajah ob sobotah, četrtkih in sobotah. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obujno izdanje stane: za jeden mesec . f. — 20, izven Avstrije f. 1.40 za tri mesece 2.80 „ „ 4.20 za pol leta 5.60 za vsa leta 11.20 Na naročbe brez priložne naročnine se ne jemlje ozir. Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 2 nč., izven Trsta po 3 nč. Sobotno večerno izdanje v Trstu 4 nč., izven Trsta 5 nč.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

Oglasi se računajo po tarifu v petitu; za naslove z dobelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Pošlana, osmrtnice in javnozhalne, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu: ulica Caserana št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, kar nafrankovano se ne sprejema. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnine, reklamacije in oglase sprejema upravitelstvo ulica Molino piccolo hit. 3, II. nadat. Odprte reklamacije so prosto poštnine.

V edinosti je moč!

Novo ministerstvo in primorski Italijani.

V.

Čuli smo torej, kaj in kako mislijo italijanska gospoda iz radikalnega tabora; ta poslednji članek pa bodi posvečen najnovejši izjavi iz liberalno-konservativnega tabora tržaškega.

Omenili smo že, da je tudi g. državni poslanec vitez Stalitz te dni razkladal svojo parlamentarno in diplomatsko umetnost peščici volilcev v trgovinski zbornici.

V prvi vrsti nas zanima ona izjava viteza Stalitz, koja potrjuje popolnoma naše menenje o Coroninijevem klubu in o ulogi, ki jo je igral ta klub v prejšnjih dobah; izjava namreč, da je za dobe Taaffeove maloštevilni Coroninijevi klub čisto odločeval o važnih vprašanjih.

Gosp. vitez Stalitz šteje grofu Taaffeu sosebno to v greh, da je predložil tisti glasoviti svoj načrt za volilno preosnovo.

Si tacuisses, philosophus mansisses — dragi g. Stalitz! Da, da, veliko večega političnega filozofa bi se bil pokazal prečastiti g. Stalitz, da je molčal o tej točki. In ravno gosp. Stalitz, ki se toli rad ponaša nekako političsko vzvišenostjo nad svojim slovenskim tovarišem iz tržaške okolice, ki se rad ponaša s svojimi zvezami, ki toli rad govori tako — kakor žele drugi imenitni gospodje, in ki bi moral biti torej kolikor toliko obveščeni o menenju na odličnih mestih — ravno g. Stalitz bi moral torej vedeti, da je gr. Taaffe vršil le drugo višjo voljo, ko je v oktobru leta 1893 prišel pred zbornico se svojim načrtom za volilno preosnovo. Izvor „pregreška“ ni bil torej pri Taaffeu, ampak kje drugje, kamor baje ne sega graja g. Stalitz. Sicer pa kažejo danes dejstva, kdo je grešil takrat: ali Taaffe, ki je prišel se svojo volilno reformo, ali pa oni, ki so ga strmoglavili?! Na to vprašanje nam daje dosti jasen odgovor sedanje uprav obupno položnje nemške levice, najhujše nasprotnice grofa Taaffe. Grof Taaffe je res grešil v toliko, da je nemško-liberalne somišljenike — viteza Stalitz smatral veliko boljimi nego so; ali somišljeniki viteza Stalitz so grešili in greše še danes, ker se raje ozirajo na svoje „posestno stanje“, na svoje neopravičene svoboščine in na koristi velikokapitalistiških krogov, nego pa na glas onih, ki kličejo po rešilni roki iz sedanje socialne bede in iz političkega brezpravja. Grof Taaffe ni grešil ni najmanje, ko je pokazal, da razume duh svoje dobe: nprav velikega socialnega procesa, ki se je z elementarno silo prerinil

na pozorišče; pač pa so grešili oni, kojih sebičnost je tolika, da si maše oči in ušesa pred tem — kar mora priti.

Dejstva govore. Grof Taaffe sicer ni več, ali veliko vprašanje, koje je vrgel v zbornico visokorodni gospod grof iz Nalžova, to veliko vprašanje razširjenja političnih pravic je živo in si prisvaja človeška srca bolj in bolj. Dedščina grofa Taaffe-a je ostala, kaj pak je danes ostalo od njegovih glavnih nasprotnikov in nemškoliberalnih somišljenikov g. viteza Stalitz. Senca nekdanje slave in — ošabnosti! Nočemo reči, da je jedino strmoglavljenje grofa Taaffe-a iz strahu pred razširjenjem volilnega prava in političkih pravic tako temeljito potrla nemške liberalce; ne, številni nemško-liberalnih grehov je ogromno, ali srditi naskok na grofa Taaffe-a, v isti hip, ko se je spomnil po političkih pravicah hrepenečih mas, je bil le člen v dolgi verigi nižjemu ljudstvu sovražne politike žido-liberalnih srditežev, somišljenikov gospoda viteza Stalitz. Gospod vitez je moder mož, in zato se mu kar čudimo, da je na javnem mestu točil solze za onimi, kojih ljudstvo ni maralo, ker je vse njih mišljenje vzlic liberalnemu imenu do skrajnosti — neliberalno. Ako bi bil molčal o tem g. Stalitz, bil bi morda še kdo verjel v njegov liberalizem, sedaj pa ne more verjeti nikdo več.

Še drugih dragocenih izjav smo čuli iz ust gosp. Stalitz. Hvalil je bivšega ministra Wurmbanda, ker je toli ugodno in v razmerno kratkem času rešil težko vprašanje naših javnih skladišč. V slavospevu grofa Wurmbanda, kojemu slavospevu nočemo oprekati na tem mestu, je pa ušla g. Stalitzu izjava, da grof Wurmband bi bil gotovo, v poštev jemaje kozmopolitiško važnost mesta tržaškega, dovršil tudi železnico čez Ture, ako bi bile dovršene študije o železnici čez Predel.

In zopet moramo vsiklikniti: Si tacuisses Molk je včasih lepa reč. No, gosp. vitez Stalitz, kdo pa je tisti, ki hoče po vsej sili žrtvovati izvestnim političkim „idealom“ na ljubo oni kozmopolitiški značaj našega mesta, kije tudi po uverjenju grofa Wurmbanda glavni pogoj za svetovni razvoj našega tržišča?! Mar niso to uprav tisti tržaški krogi, za koje se vedno in dosledno potegujete na Dunaju ravno vi?! Kdo je bil oni, ki je ravnokar z vsem uplivom in vsami silami deloval za izvolitev moža državnim poslancem, ki se gotovo nikdar ne bo de potezal za to, da se dovrše študije o predelski železnici!! Ali niso bili to najtesnejši tržaški somišljeniki g. viteza Stalitz?! Kdo stavlja torej zapreke, da ne pridemo do potrebnih pogojev za vspešni razvoj trgovine tržaške? Ona politika, ki podreja vsa vprašanja, tudi gospodarska, namišljenemu itali-

janskemu značaju te dežele, to pa je politika v onih tržaških krogih, ki raje trpe materialna škoda, nego da bi dopustili, da se Trst tesneje spoji z državo avstrijsko po gospodarskih vezeh. Nočemo trditi, da je vitez Stalitz navdušen za tako politiko odtujenja, ali služi jej vendar-le, ker nima poguma, da bi se jej odločno postavil po robu. Mi vsaj se ne spominjamo, da bi se bil vitez Stalitz kedaj oglasil proti zahtevam poznanih šovinistov tržaških, pač pa vemo le predobro, da se je vsikdar postavil na njih stran, kadar je bilo treba odločevati med njimi in nami!! Kdor nima poguma, da bi se uprl vzrokom, ta tudi nima pravice, da bi obsojal posledice. Tako je gospod vitez Stalitz!

Preidši k ministerstvu Badenijevemu sukale se je g. vitez Stalitz kakor mačka okolo vrele kaše, češ, da hoče ostati v previdni rezervi.

Gosp. Stalitz se sicer ni dotaknil osnutja novega ukupnega italijanskega kluba, ali to vemo že danes, da bode popolnoma soglašal se svojimi italijansko-radikalnimi tovariši, v kolikor se dostaje razmerja italijanskih zastopnikov do nove vlade. Na uslugo jej bode tudi g. vitez Stalitz, izvzemši one slučaje, ko bi vlada hotela ponuditi mrvice pravice tudi avstrijskim Slovanom. Ne vemo sicer, ali tudi g. Stalitz vstopi v italijanski klub, ali to vemo že danes, da se bode tudi v bodoče, kakor se je dosedaj, klanjal na jedni strani vladi, na drugi pa radikalnim Italijanom. Na avstrijskem patrijotizmu g. Stalitz nočemo dvomiti, pač pa dvomimo po vsej pravici na njegovi politički bistrovitosti in iskrenosti. Mož je iz take šole, kaj čemo.

Zaključuj te svoje članke, izjaviti nam je odkrito svoje menenje, da razmerje Italijanov do vlade ostane tudi v bodočnosti isto, kakor dosedaj; le razmerje vlade do Italijanov utegne se premeniti v toliko, da jih bode vlada sicer izkoriščala ob časih potrebe, ali manje cenila in spoštovala, nego je to bilo v Coroninijevih časih. Italijani pridejo v tem pogledu na slabše vzlic vsemu italijanskemu klubu.

Kar se pa dostaje razmerja med Italijani in Slovani, urejeval bode grof Baden svoj politiko na jedni strani po svojih poljskih, torej neslovenskih tradicijah, na drugi pa po željah svojega poljskega tovariša pri ministerstvu za vnanje stvari!! V vnanjem ministerstvu je po velikem delu ključ vladine politike na Primorskem.

Dobro je torej, da Slovani omejimo svoje nade na najmanjšo mero.

touzetinski berači bi potem lahko rekli, da se jih boji. Ne, — Zemecki da v najem svoje posestvo, omisli si oskrbnika, sam pak se poda s Klarico na potovanje, na daljno potovanje in ko zmanjka denarjev, pak pride po druge. Ravno tako kot gospod grof!

VII.

Minuli sti dve leti.

Na Telovo vstavil se je touzetinski listonoša pri nas, znan splošno pod imenom: „poštni dedek“. Pisma sicer ni prinesel nobenega, pa vstavil se je vendar.

„Kaj piše Ciril, dedek?“

„Predčerašnjem dobil sem od njega list. Postal je baje desetnik. Toda v Ogerski, kjer leži njegov polk, mu ni dosti po godu. Nu, da mu le Bog da prebiti še to tretje leto!“

„To je lepo. Ako mu boste pisali, sporočite mu naš pozdrav.“

„Bom“.

Nekaj posebnega iz naše tužne Istre.

(Dopis.)

Redko kedaj čitati je kak dopis iz naših krajev, če tudi bi se dalo poročati marsikaj zanimivega. Ker se nočejo oglasiti oni, kojim pero bolj gladko teče, kakor meni, Vam hočem jaz napisati par vrstic o naših razmerah, če tudi mi je roka žuljeva in pri pisanju kaj nerodna.

Občina Jelšane je naseljena deloma s slovenskim in deloma s hrvatskim narodom, živčim med seboj v miru in složno. Trudimo se doma in po svetu, da v potu svojega obraza preživljamo sebe in svoje, le za narodno čast se, žali Bog, malo ali nič ne brigamo; drugače bi ne trpeli, da gospodarijo tujei v našem domu; drugače bi ne molčali k temu, da se v občinski pisarni šopiri nemščina in da se naš jezik potiska v kot. To je rana na našem telesu, katero treba izleciti! V ta namen Vam podajam tukaj, gospod urednik, malo gradiva, da ga po svojem spoznanju uredite in uporabite.

V naši občini živi jeden jedini Nemeec, a še ta se je priselil k nam pred kakimi 40 leti. In ta priseljenec zapoveduje sedaj v občini, kakor mu ljubo in drago, ubogo ljudstvo pa molči k vsemu temu, ker mu manjka voditeljev, ki bi mu hoteli pomagati. Po svojem poklicu je ta mogočnejši bil zidar, ki si je po dostani vojaški službi pridobil mesto obč. tajnika v naši občini, če tudi, kakor se govori, niti nemškega dobro pisati ne zna, slovensko pa le za silo lomi, tako, da se žujim le težko razumemo; za to se pri nas, na našo sramoto, vse le nemški uraduje. — Ako dobimo v roke kaj od njega slovensko pisanega, je to bolj podobno turškemu, kot slovenskemu jeziku; zato prepušča slovensčino le obč. obhodniku v rabo, kateri se muči, da opravlja poleg svoje tudi tajniško službo, kolikor se tiče slovenskega spisovanja. S tem, da na tak način ponižuje naš jezik, ponižuje tudi nas, katerih gostoljubnost uživa. Ker ga do sedaj še nikdo ni poučil, kako je treba spoštovati jezik naroda, med katerim živi, postaja mož zmiraj bolj „pogumen“. Z ljudmi, ki imajo kaj opraviti v pisarni, ravna kakor s kakimi rekruti in jih, kar se večkrat zgodi, še celo v uradnijo ne pusti, ampak jim daja svoje „befehle“, kar skozi okno! Ni čuda torej, če je nevolja ljudstva vsled tega že do vrha prikipele. Bil bi že skrajni čas, da bi se znebili tega moža, ki nas toli nizko ceni, da se mu ne vidi vredno, da bi se pričel našemu jeziku, v tolikih letih, kar biva med nami!

Ali naj trpimo še dalje, da se tako ponižuje naš jezik in da se tako razžaljivo postopa z nami v našem domu? Ali ni žalostno, da je prišla naša občina pred ostalim

„A kaj je sicer novega? Ste-li bili nemara v Tinici?“

„Ne; prihajam iz Vrba.“

„Kaj je tam?“

„I, nesel sem tjakaj neki papir kajzarju Gregorju. Bilo je to vsaj desetkrat zapecačeno, a ko vidim tiste pečate, že vem, kaj je notri. Takošne „depeše“ pozna nas jeden po temi.“

„Kakošne?“

„Inu, sodnijsko naznanilo o dražbi njegove bajte. Jaz pravim, da je to nesreča, ako hoče človek brezi dela obogateti, brezi dela predstavljati se gospoda. Gregor ni kvartač, ne pije, ne kadi, ali zato pak skoraj ves pridelek odvažva v Lunsko in Libohoviško loterijo. No, tudi z našim Zemeckim pojde tako. Star sem že, pa to vem, da še včakam, ko tudi njemu prinesem takšen papir v hišo, dasi bi se rad izognil temu.“

(Dalje prih.)

PODLISTEK.

Klarica iz farovža.

18

(Dalje).

Zemecki bil je kakor obseden. Kmalo po svatovščini dal je napreči, peljal se v Libohovico in podal se tam na trgu v visoko hišo nad katere vhodom je visel veliki dvo-glavniati plehasti orel. Povedal je tam gospodom, kaj se mu je pripetilo. Ali to, kar mu je povedala gospoda pri sodniji, s tem se ni pobahal proti nikomur.

Odbita ošabnost spreminja se v besnost.

Zemecki se je razjaril na domače reveže; nihče ni iskal dela pri njem, nikomur ni šel na Peruc po zdravnika in gorje temu, ki bi se bil drznil stopiti na polje po žetvi, da bi si nabral nekoliko klasov! Družina njegova, Bog ve odkod nabrana, odgnala je vsakega. Domači ljudje maščevali so se dvojnatero na pogospošenem kmetu, ter niti trohice se

neso bali njegove puške in psa, brez katerih ni storil Zemecki niti koraka iz hiše.

Jedni so rekali, da tako dela od strahu, drugi, da iz napuha. Videl je baje Peruškega grofa, ter hoče tudi tako hoditi, da bi se ga ljudje bali kakor grofa. Da, delal je to iz napuha. Enkrat videl je gospoda grofa na konji in črez teden dni prignal je iz Hrudima jednega dragega konja. In od tega dne, ako je imel v vasi le količkaj opravka, prišel je tjekaj jedino na konji.

Zakaj je to delal? Napuh, razžaljen pred lici vseh ljudi pred kameniško cerkvijo; domišljija, odbita pred sodnijo v Libohovicah, raznetila je v njem strast — sam niti ni vedel kakošno — ki je hrepnela po maščevanju — in maščevati se je moral, naj bo kakor hoče, ako bi tudi bilo na samemu sebi!

Imel je mar prodati svoje posestvo in kupiti drugo tam nekje za Ogersko? Ti

slovenskim svetom v slab glas, zaradi nemškega uradovanja? Ali je to častno, da se v čisto slovenski, oziroma hrvaški občini uraduje le nemški in da se vodijo vsi zapisniki izključljivo le nemški, kakor da bi bili tu sami Nemci gori kje v nemškem rajhu? Naši deželni in državni poslanci si prizadevajo na vsa moč, da bi pridobili našemu jeziku ono veljavo, kakor jo imajo drugi jeziki, a mi naj pustimo, da se tako v nič stavljamo naš milo jezik? Mi naj trpimo, da nas tujec tako malo cení v našem lastnem domu? Če hočemo, da bodo drugi spoštovali naš jezik, spoštujemo ga najprej sami in skrbimo, da se odpravi iz naše občinske pisarne ona nemščina, ki se je tu toli oblastno do sedaj šepirila kot tujka; skrbimo, da dobimo tajnika, ki bo poznal naš jezik in se ga ne bo sramoval; ki bo le v našem jeziku uradoval in ki ne bo z nami „komandiral“, kakor z rekruti!

Osvetlino lice naši občini. Vzemimo si za izgled naše vrle sosede v Podgradu, ki so pri zadnjih občinskih volitvah tako sijajno zmagali in volimo v občinsko zastopstvo može, ki bodo gledali na vsestransko korist občine, pa tudi na narodno čast in ki bodo volili takega župana, ki bo umel vsrčiti svojo dolžnost. Glejmo, da se nam svet ne bo še na dalje posmehoval in nam očital nevednost, ker se ne umemo postaviti na noge. Bodimo svoji na svojih tleh!

Da vidite, gospod urednik, kako se pri nas godi, naj vam povem, da teče od spomladi sem že peto leto po zadnjih občinskih volitvah. Izgubili smo v tem času svojega župana, ki je skoro 20 let županoval v naši občini. Ljubi Bog ga je poklical k sebi nekje tam gori na Češkem, kjer se je zdravil. Lepo premoženje, ki si ga je tukaj pridobil, zapustil je svojemu bratu, ki je za njim podedoval med drugim začasno tudi županski stol. Če tudi sam bolan, se ni bal prevzeti te časti, mislé, da bo pri prihodnjih volitvah kot tak veliko laglje zmagal. Njegov verni adjutant, t. j. občinski tajnik, se trudi po svoji moči, da srečnemu dediču tudi na dalje ostane ta čast, ker je potem gotov, da ostane vse pri starem, kjer bo zamogel tudi naprej tako „komandirati“, kakor do sedaj. Radi tega je bilo sklenjeno, da se z volitvami počaka, dokler ne odidejo naši ljudje, kakor po navadi, za delom na Hrvaško. Nadejajo se, da potem laglje zmagajo se svojimi odvisnimi kimovci. In da bi možem, ki hočejo občino zopet postaviti na lastne noge, ne bilo mogoče pripraviti se za volitve, določili so volitve že za 24. t. m., to pa so dali razglasiti še le 13. t. m. Za občinski volilni red, ki določa, da morajo biti volilne liste štiri tedne razložene na ogled, se naša dva zaveznika ne brigata: „Kaj boste vi proti nama“, si mislita — „mi dva sva gospodarja, mi dva ukaževa!“ Ali znajta gospoda, da si ne pustimo od nikogar več kaj ukazovati. Zadosti se je že nemškutarilo pri nas, treba je temu enkrat konec storiti. Dovolj podplatov smo v 20 letih že izbrusili do Šapjan in dosti dragega časa smo zamudili, ko smo morali hoditi županu na ljubo na kraj občine v občinsko pisarno. Še ni nikjer zapisano, da ima kaka rodovina v naši občini dedno pravico do županskega stola; tudi ne stoji nikjer, da mora biti občinska pisarna za večno na skrajni meji tako obširne občine.

Ustanimo in postrgajmo stari kvas!

V imenu zavednih občinarjev:
Hrabroslav.

Čuvajmo svoj stari narodni program.

Oni, ki so delovali ali se vsaj že zavedali v dobi pravega narodnega navdušenja, v dobi narodnega poštenja — v dobi naših taborov — zrô izvestno tužnim srcem na sedanje pehanje po slovenskem pozorišču — na pehanje, ki ima toli malo stvarnega na sebi, pač pa ogromno osebnega. Kje je naš stari program, za kojega se je navduševal ves narod na ogromnih sestankih in za kojega so se potezali vsi pravi sinovi naroda slovenskega, posvetni in duhovni? Pred tridesetimi leti že, ko je bil narod naš še podoben otroku komaj shodivšemu, bilo je prepričanje splošno, da narod slovenski mora stremiti po združenju, da le tedaj se bo mogel povzpeti do ponosnega vzleta, ko bodo združene vse njegove sile pod jedno in isto ukupno upravo.

Kdo govori danes o oni točki našega starega programa, ki je vnela vsa naša srca tedaj, ko še nismo bili tako popačeni, kakor smo danes, ko še nismo bili tako pristopni uplivi nasprotnih nam življenj, kakor smo v resnici pristopni danes, ko smatrajo le premnogi med nami za najvišjo državljansko čednost — ako brijejo norce iz slovenskih radikalcev.

V prvi dobi našega preporeda videli smo Slovenci res boljše čase, nego so današnji: bili smo siromaki, ali bili smo možje. Dobro bi bilo pač, da bi se često spominjali nekdanjih časov; morda nas spominja nekdanjo dobo vzvišenega slovenskega patriotizma zopet privede k zavedanju in spolnjevanju svojih svetih dolžnosti do naroda in prvotnega programa.

V živi zavesti, da smo Slovenci v novejši dobi zašli na kriva pota in da bi bil skrajni čas, da se povrnemo vsi, brez izjeme, tja, kamor nas kliče dolžnost, čitali smo posebno zadovoljstvo članek, ki ga je objavila celjska „Domovina“ pod naslovom: „Kaj naj bode v sedanjih razmerah naša Slovenija?“

Ni vse popolno v tem članku; marsikoga misel bi se dala popolniti, ali hvalevredno je že to samo na sebi, da člankar opozarja svoje rojake na nekdanje poštenje čase, na stari naš program; zlasti pa na prvo točko tega programa, koje oživljenje mora smatrati narod slovenski kot conditio sine qua non za srečno bodočnost svojo.

V iskreni želji, da bi tudi naši čitatelji hoteli resno premišljati o resnih besedah slovensko-štajerskega lista, objavljamo tu omenjeni članek iz celjske „Domovine“:

Sedanji rod slovenski ne dela prav, da je pozabil skoro čisto načela in prizadevanja Slovencev iz stare dobe. Že domoljubi iz leta 1848. so poudarjali „zjedinjeno Slovenijo“, in ko se je začela ustavna doba v Avstriji so naši slovenski voditelji z Bleiweisom na čelu, neprenehoma z besedo in pismom poudarjali „zjedinjeno Slovenijo“. Vsaj je bila ta točka bistveni del vseh taborskih programov! S kakim navdušenjem so vendar vsi govorniki na taborih povdarjali „zjedinjeno Slovenijo“, kakim plaskanjem je bilo to tudi sprejeto od vseh zborovalcev na taborih! Ali je mar prav, da Slovenci ne terjamo več združenja vseh slovenskih pokrajin v eno skupno slovensko deželo? No to ni prav, da smo opustili razprave o tem na naših shodih in v naših časopisih. Tega trezen slovenski politik ne more odobravati, kakor tudi tega ne da ne terjamo več slovenske visoke šole in, da se premalo pritožujemo o zanemarjanju slovensčine po srednjih in ljudskih šolah, v cesarskih, deželnih in drugih uradih. Koliko truda so imeli naši poslanci, da so priborili drobtinico celjske gimnazije! Ali je bila ta drobtinica toliko vredna? Ne bi bila toliko vredna, ako ne bi bila naposled postala principijelna zadeva slovenskega naroda, čegar zastopniki so imeli pri tem toliko dela, kakor bi bilo šlo za ustanovitev „zjedinjene Slovenije“ ali vsaj za ustanovitev slovenskega vseučilišča. Čeravno se ne strinjamo s tem, da naši voditelji, naši poslanci, katerim sicer s tem nočemo kaj očitati, sedanji politični položaj tako razumevajo, da „zjedinjene Slovenije“ ali slovenske visoke šole ne kaže terjati in se moremo zadovoljiti s to situacijo. Ali ker ne kaže držati križem rok, sicer nam naši neprijatelji še to izpulijo, kar smo si priborili z velikim trudom; zato moramo gledati, da si Slovenci mesto zaželjene politične „Slovenije“, katero naj bi nam ustanovili o svojem času visoki državni faktorji, ustvarimo vsaj (za sedaj. Op. ur. „Edinosti“) duševno, kulturno Slovenijo. To sicer že imamo deloma, dasi se je še popolnoma ne zavedamo in ne še cenimo popolnoma. Slovenci namreč lahko trdimo, da imamo duševno Slovenijo, ako se čvrsto zavedamo svoje narodnosti, ako ljubimo poleg širne avstrijske domovine, tudi še posebno svojo ožjo slovensko, domovino, ako čislamo in rabimo svoj jezik vedno in povsodi, v govoru in pismu. Slovenci že imamo svojo kulturno Slovenijo, ako pogostoma prirejamo shode, zbornice, shajališča, kjer se govori, poje, igra v slovenskem jeziku in slovenskem duhu in za slovensko stvar. Slovenci imamo že v duhu jedinstvo svojih dežel, ako se ne čutimo Kranjce, Štajerce, Korošce ali pa Primorce, ako ne delamo v tem razlike, ako se namreč vsi čutimo

enakorodno, enakopravno, enakovredno slovenske brate in sestre. Slovenci povspešujemo snovanje bodoče Slovenije, ako širimo svoj jezik na vse strani, pri obrtu in trgovini, v uradih, šolah, cerkvah itd. Najbolj pa si svoje stališče utrjujemo kot sedanji državljani naše kulturne ali bodoče politične Slovenije, ako si snujemo in vzdržujemo razna slovenska društva, bodisi politična, literarna, kmetijska, obrtna itd. Posebno trajne so še razne zadruge, gospodarske, denarne in druge. Osobito so eminentno važna društva, katera svoje delovanje raztezajo na vse slovenske pokrajine, torej naša vseslovenska društva, n. pr. družba sv. Mohorja, „Slovenska Matica“, „Glasbena Matica“, dramatično društvo, družba sv. Cirila in Metoda, „Zveza slovenskih posojilnic“, „Zveza slovenskih učiteljskih društev“ itd. Tudi taka društva kranjska, katerih delovanje se pozna še v sosednih deželah, so imenitna, n. pr. kranjska kmetijska družba, „Slovensko učiteljsko društvo“ in dr. Naj se nam ne ugovarja, to so le privatna podjetja. Res so le zasebne reči, ali ipak trajne vrednosti, ker so osnovane na podlagi postav, na podlagi društvenega ali zadružnega zakona, torej zakonita in javna podjetja, kakor razne državne in deželne naprave.

Ta naša slovenska društva, s katerimi smo mi Slovenci pokazali svojo duševno, kulturno, da celó svojo politično zrelost, so naša „Slovenija“. Morda so že ona zdaj toliko vredna, kakor bi bilo vredno politično združenje slovenskih pokrajin pred 30 in še več leti. (To pa vendar ne. Ur. „Edinosti“). Teh in drugih društev ne damo za nobeno ceno, hočemo jih marveč zvesto čuvati in negovati, da se bodo vedno bolj in bolj krepila in širila ter koristila Slovincem po vseh naših pokrajinah, po vsej Sloveniji, kajti naša društva, naše zadruge, osobito naša vseslovenska društva, naše vseslovenske zadruge so za sedaj naša Slovenija, katero Bog živi!

Politiške vesti.

V Trstu, dne 19. oktobra 1895.

Deželnozborske volitve na Kranjskem. Povodom bližajočih se volitev v deželni zbor Kranjski je izdal prevzvišeni škof ljubljanski opomin do podrejenih duhovnikov. Bog ne daj, da bi hoteli misliti, da je bil vladiki ljubljanskemu slab namen, ali to moramo že reči, da se nam je zdelo pri čitanju tega opomina, kakor da smo v pogledu politične svobode poskočili za 30 let dozorevanja nazaj. Volitev je politički čin — a Lev XIII. je še nedavno temu svaril Poljake, naj za božjo voljo enkrat ločijo politiko od vere. Mi se nočemo utikati v volilno borbo med obema strankama na Kranjskem; istotako ne zamerimo konservativni stranki ni najmanj, da skuša spraviti le svoje može v prihodnji deželni zbor; ali oni opomin je vendar posegnil — čez mejo. Novega olja se je ulilo v zubele, plamen bratskega prepira zaplapolala še više, in narodna stvar boče trpela ogromno in — verska ne pridobi ničesar. In to nas boli. Boli nas, da moramo grajati, kjer bi radi le hvalili.

Nadvojvoda Karol Ludovik je dospel včeraj v Prago. Na kolodvoru so ga pričakovali razni dostojanstveniki in načelniki vojaških, mestnih in državnih oblastnih. Nadvojvoda Karol Ludovik obišče tudi narodopisno razstavo.

Izjemno stanje v Pragi še ni odpravljeno, dasi se je to pričakovalo za gotovo pred dohodom nadvojvode Karola Ludovika v Prago. Današnja poročila trdijo zopet, da se izjemno stanje odpravi jutri.

Demonstracije v Zagrebu. Korespondenčni zavod javlja dne 17. t. m.: „V sled večerajšnjih demonstracij je vlada razpustila vsa vseučilišna društva. V preiskovalnem zaporu je še 30 dijakov. (Zaprli so jih 150. Uredn.). Mesto je popolnoma mirno. Dotično hišo, na kateri je bila razobežena ogerska zastava, zamazali so po noči nepoznani demonstrantje s črnilom. — Govori se, da so Zagrebški vseučilišniki poslali k ministerskemu predsedniku baronu Banffyju deputacijo, ki naj bi izjavila, da demonstracije niso bile naperjene proti ogerski zastavi, ampak da so bile le odgovor na surov napad na pravniko Franka. Banffy baje ni hotel vsprejeti te deputacije. (Zaprte dijake so izpustili baje vsled priporočila „uglednih oseb“. Ur.)

— Vseučilišniki posvetovali so se v posebnem zborovanju, kako naj nastopijo proti naredbam oblastnih. Toda to zborovanje ostalo je brezuspešno. — Lastnoročno pismo kraljevo vzbudilo je splošno veselje zlasti zato, ker je sestavljeno v toli prisrčnih besedah“.

Kakor omenjeno, sklenili so vseučilišniki, da se prijavijo sami sodišču vsi dotičniki ki so se udeležili javnega zažiganja ogerske zastave in vsled tega sklepa prišlo jih je do 100 na policijo, kjer so ovadili sami sebe.

O tem javlja korespondenčni zavod večerajšnjega dne iz Zagreba: „Danes je nadaljevalo pri policiji zasliševanja dijakov. Od 70 zaslišanih pridržali so jih 30 v zaporu. Vsi zatrjujejo (?), da je bil njih vodja in ščuvatelj pravnik Štefa Radič, kateri je bil že kaznovan zaradi žaljenja bana in kateri se je bil potem preselil v Prago.

Meščanstvo nameruje prirediti shod, na katerem hoče izjaviti, da se meščanstvo nikakor ni udeležilo demonstracije pred Jelačićevim spomenikom (sežiganja ogerske zastave). Osnovni odbor za ta shod je sestavljen iz vseh strank“.

Tako se glasi oficijozno poročilo. Kako mislimo mi o teh zagrebških dogodkih, seveda ne moremo povedati, toda to lahko sodimo mirno vestjo, da so gornja poročila odločno tendenciozno pobarvana v kolikor se dostaje mišljenja vsega prebivalstva. To že verujemo, da prebivalstvo obžaluje, da je prišlo do takih izgredov ravno v teh dneh, a to odločno ni res, da bi meščanstvo, v kolikor je isto svobodno v izražanju svoje sodbe in svojega menenja, obsojalo le hrvaške dijake in da bise niti ne zmešilo za to, da je po krivdi madjarskih uradnikov tekla hrvaška kri. To bi nasprotovalo naravi, kajti kri ni voda! Hrvatsko občinstvo se že zato ne more ponizati do take sodbe, ker ve, da se je slovesno sežiganje ogerske zastave vršilo po krvavem napadu na hrvaške dijake. To je važen moment, katerega nismeti prezirati!

Povsem krivo je misliti, da so se demonstracije udeležili le dijaki. Očividci nam poročajo namreč, da je bil v trenutku, ko so sežigali ogersko zastavo, ves Jelačićev trg tako natlačen, da je mnogo ljudi moralo stati po lici, in da je vsa ta množica mahala klobuki — menda ne v znak neodobravanja?!

To pa verujemo, da bodo oblasti zagrebške strogo postopale proti izgrednikom, toda drugo vprašanje je, da-li bode s tem kaj pomagano stvari, koji hočejo koristiti: ali ublažijo s tem nasprotstva med narodom hrvaškim in madjarskim? Mi menimo, da ne! Bratstva med narodi se ne ustanavljajo v zaporih, ampak v človeških srcih!

Kako si je ljudstvo želelo cerkvenopolitiških preosnov na Ogerskem, dokazuje najbolje ta-le dejstva: V občini Eghazas-Hetye odrekel je mešanoverski občinski zastop prispevke za izvršitev preosnove, češ: teh preosnov nismo zahtevali, zato tudi ne maramo plačevati zanje. — V Szovatoru (Maros-Torda) se je minolo nedeljo vsa občina, ne glede na narodnost ali veroizpoved, branila soglasno, prirediti uradnijo za vodjo matic in uče plačevati prispevkov. — V Petervasarju občina ni hotela dovoliti pomožnega beležnika za vodstvo matic. — V Csertesu (komitat Zemplin) odstranili so silom tablo za razglašenje zaročencev, ne da bi vlada došla dotičnim upornikom na sled. — V občini Janoshaza se je vodja matic odpovedal svoji službi, češ, da ni varen življenja, v Eizenburškem komitatu pa so morali pomnožiti straže v varstvo voditeljev matic. — Ali bodo po takih dogodkih, ki se ponavljajo dan za dnevom, izvestni prijatelji madjarskega liberalizma vedno še trdili, da se le „par Slovakov“ upira cerkvenopolitiškim preosnovam na Ogerskem?

Različne vesti.

Osebnost. C. kr. namestnik vitez Rinaldini vrnil se je včeraj z Dunaja v Trst.

Mestni svet tržaški imel je sinoč najvano sejo, v kateri je imenoval in premaknil nekatere občinske uradnike ter obnovil nekoliko spremenjeno pogodbo z zdravnikom dr. Tedeschijem glede najemščine bleva, v katerem so pohranjena teleta, ki jih rabijo za cepljenje kôzic.

Na prodaj

so vsi letniki Dunajskega „Zvona“ in Mariborske „Zore“; in sicer:

„Zvon“
Tečaj I./1870, II./1876, III./1877, IV./1878, V./1879 in VI./1880.

„Zora“
Tečaj I./1872, II./1873, III./1874, IV./1875, V./1876, in VI.-VII./1877/78.

Vse knjige so v trdo vezane in dobro ohranjene. Cena se izve pri V. J. južni kolodvor Trst Post restante, ali pa Tiskarna Dolenc, Trst.

Znana domača gostilna „AL CASTELLO DI DORNBERG“
v TRSTU,
v ulici Farneto št. 11

v kateri se točijo le prista v pav-ska vina in sveže pivo, pri-poroča se sl. občinstvu z mesta in z dežele.

Sladki riesling po 52 novč.
belo in črno vino, liter po 40 novč.
Prvo po 32 novč.; v steklenicah po 20 novč.
Vino na dom od 5 litrov in več po 4 nč. ceneje.
Kuhinja je preskrbljena s tečnimi jedili. Cene so primerno nizke.
Fran Rjavec.

Henrik Stibel
Corso, Piazzetta S. Giacomo šte. 3
v Trstu.

SLADŠČIČARNA in PEKARNA
vedno bogato založena z vsakovrstnimi sladščičami.
Paste, torte, krokanti, pastiči,
„BISKOTERIA FINA“
konfeti, fondants, čokolata, roks-drops in mnogo drugih sladščič.

Posebna priporočila za poroke ali slavljenje zrok kolače, elegantne svilnate omote, škatljice, podstave, napolnjene sladščičami.

SLADKE PIJAČE:
rozoliji, špiriti, vina domača in inozemska.
Vsprejema naročila. — Razpošilja proti poštnem porzetju. Priporočila so slavnemu p. n. občinstvu za mnogobrojni obisk.

Emanuel Zahn,
zaloga stekla, svetilnic, prtenine in kuhinjske posode.
ulica Barriera vecchia 6.
Stenj in stekla raznolika za petroljnice.
Šipe in kristalna ogledala predaja na debelo in drobno.
pošiljate na deželo se vrše točno in hitro.

DROBNE FOTOGRAFIJE
zalaja NOVOST, posamične ali v skupinah, cena gl. 1.— dvajseto.

PRESELITEV GOSTILNE
Znana gostilna „Alle Poste nuove“ preselila se je z dnem 24. avgusta v ulico Gepja št. 14 pod nastovom

„Alla cantina di Graz“
ter se priporočila nje lastnik vsem starim obiskovalcem sorojakom, da bi ga mnogobrojno obiskovali tudi v novem prostoru. — Točila se bodo itajerska in italijska vina prvih vrst ter vsikdar sveže Dreherjevo pivo prve vrste. Kakor pa navedi preskrbljeno je za dobra jedila po jako nizkih cenah.

Josip Pizzarello
mehanic

Izvršuje vsakorine popravilo živalnih strojev in dvokoles. Prodaja nove in rabljene živalne stroje in dvokolesa.
Via Madonna del mare šte. 4, vhod via Fontanone, vatric št. 12.

„Tržaška Hranilnica“

(Casa di Risparmio Triestina)
Sprejemlje denarne vloge v bankov-cih od 50 nč. do vsacega zneska vsak dan v tednu razun praznikov, in to od 9.—12. ure popoldne. Ob nedeljah pa od 10.—12. ure popoldne. Obrestni na knjžice

Plačuje vsak dan od 9.—12. ure popoldne. Zneske do 100 gl. precej, preko 100 do 1000 mora se odpovedati 3 dni in zneske preko 1000 gl. po 5 dni.

Eskauptuje menjice domicilirane na tržaškem trgu po 3 1/2 %

Posujuje na drž. papirje avstro-ogersko do 1000 gl. po 4 %
Višje zneske od 1000 do 500 gl. po 5 1/2 %
Daje denar proti vknjiženju na posesti v Trstu. Obresti po dogovoru 2—24

Trst, dne 5. maja 1894.

Aite & Zadnik - Trst
Via Nuova na voglu via S. Lazzaro.
priporočata slav. občinstvu v oboje prodajalnicu z manufakturim blagom. V zalogi nahaja so posvem najnovjše blago, toliko za ženske ko-likor za moške in deca. Veliki izbor platna, bombaževine, perila, ribcev volnenih in svilna-tih. Velika zaloga vseh potrebnih za življe in krojač. V zalogi nahajajo se nadejše vsakovrstni trakovi in tudi trakovi slovenskih barv.
Priporočata se čē gg. učiteljicam v mestu in na deželi za vse potrebščine šolskih ročnih del. Uzorci se pošiljajo na zahtevo franco.

GOSTILNA
v ulici Valdirivo št. 19
ALLA
GROCE DI MALTA

toči najizbornejša kreska in istrska vina in sicer kraški teran po 48 nč liter, istrsko vino prve vrste po 40., drugo vrste po 36 nč liter Puntigamovo vedno sveže pivo v sodih po 24 nč liter. — Kuhinja preskrbljena je z najtečnimi jedili in jako po ceni. Naročila se sprejemajo in sicer: za obet in večerje s vinom 20 gl. na mesec, brez vina 14, samo obed 7 gl. na mesec.
Priporočila s: slav. sloven-kemu občinstvu za mno-obrojni obisk
udana
Jospina Čuček,
gostilničarka.

3 slate 15 srebrnih kolajni 12 častnih in prisilnih diplomov

Fran Iv. Kwizda
KWIZDE
Varstvena znamka.

Kornenburški redilni prašek za živino.
Dietiško sredstvo za konje, rogate živali in ovee. Rabi se nad 40 let v mnogih blevih, kadar živina nima teka, ako slabo prebavlja, da se popoljša mleko in pomoži mleko pri krvacah.
Cena: 1/2 škatljici 70 nč., 1/3 škatljici 35 nč.

Pazite blago-voljno na gornjo varstveno znamko in zahtevajte iz-rečno KWIZDE Kornenburški re-dilni prašek za živino.

Glavna zaloga Kreis Apotheke
Kornenburg pri Dunaju.
II.

Dobiva se u vseh lekarnah in trgovinah z mirodijami v Avstro-Ogeraki

FILIJALKA
C. kr. priv. avstr. kreditnega zavoda za trgovino in obrt v Trstu.
Novci za vplačila.
V vredn. papirjih na 30-dnevni odkaz 2 1/2 %
4-dnevni odkaz 2 1/2 %
8- " " " 3 1/2 %
30- " " " 3 1/2 %
30-dnevni odkaz 2 1/2 %
3-mesečni " 2 1/2 %
6- " " " 2 1/2 %
9- " " " 2 1/2 %

Za pisma, katera se morajo izplačati v sodanjih qankovih avstr. velj., stopijo nove obrestne takse v krepot z dnem 21. septembra, 25. septembra in odnoso 17. oktobra t. l. p dotičnih ob javah.

Okrožni oddel.
V vredn. papirjih 2% na vsako svoto.
V napoleonih brez obresti

Nakaznice
za Dunaj, Prago, Pošto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko kakor za Zagreb, Arad, Bielitz, Gablons, Gracoc, Sibinj Inomost Celovce, Ljubljana, Line, Olomuc, Reichenborg, Saaz in Solnograd, — b r e z troškov

Kupnja in prodaja
vrednostij, diviz, kakor tudi vnovčenje kuponov proti odbitku 1% provizije.

Inkaso vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.

P r e d u j m i.
na jamčevne listine pogoji po dogovoru. Kredit na dokumente v Londonu Parizu, Berolnu ali v drugih mestih — provizija po jako umestnih pogojih.

Kreditna pisma na katerokoli mesto.

Vložki v pohrano.
šprejemajo se v pohrano vrednostni papirji, slav ali srebrni denar, inozemski bankovci itd. — po pogodbli.

Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke italijske in italijskih frankih, ali pa po dnevnem kursu.
Trst, 17. septembra 1895.

Bratje Ribarić, izdelovalci oglja v sv. Petru, pripravajo svojo zalogo v Trstu: Via Fontanone št. 1, Piazzetta della Valle 2, via Madonna 2, Piazzetta Corlatotti 2, z ušedom tudi v ulici Torrente po najnižjih cenah. Oglje 1. kakovosti karbonska, kok, drva na meto ital. Naročbo se spre-miljuje tudi z dopisnicjo

Slovinci pozor!
Naznanjam, da sem prevzel **Taccanijevo** prodajalnico jest-vin v Barkovljah, katero sem preskrbel prav bogato s sve-žim in finim blagom. Za mno-gobrojni obisk se priporočā **Suban Ivan ml.**

Josip Vodopivec posredovalec-Slovenec v Trstu via Sette Fontane št. 15. Preskrbuje denar na posodo proti vknjižbi na zemljišča, na potem posreduje pri prola-jah in kupovanjih posestev, zemljič, hiš prodajalnic, gostilnic itd. itd. Provizija po dogovoru. Pogovori v stanovanji, in od 9—10 ure v kavarni „Com-mercio“ Piema pošiljajo naj se v stanovanje.

Teodor Slabanja
srebar v GORICI (Görz) ulica Morelli 17 se priporočā preč. duhovščini za napravo cerkvenih posod in orodij iz čistega srebra, alpaka in medenine, kot: MON-štranc, kelihov, itd. itd. po najnižji ceni v najnovjših in lepih oblikah. Stare reči popravim ter jih v ognju posebrim in pozlatim.
Da si zamorajo tudi menj premožne crkve omisliti razno crkvene stvari, se bodo po želji prečastitih p. n. gospodov naroč-nikov prav ugodni plačilni pogoji staveli. Ilustrovani cenik franco.
Pošilja vsako blago dobro spravljeno in poštnine franco! 2—24

Dobroznana gostilna ANTONA VODOPIVCA
(po domače „pri Prvačkovcu“)
v Trstu, ulica Solitario šte. 12
se priporočila in objavlja slav. slovenskemu občinstvu Trsta in okolice, da je pre-krbljena za svoje prostore in za veselice „Trž. Sokola“ iz lastne zaloge pravoga čr-nega in belega, nepokvarjenega vina po doli označenih cenah.

POZORI!
Črno izabela (novo) po 32 nč. liter | Rizling sladki, prvaški (novo) po 48 liter
Belo (novo) „ 40 „ | Modra frankinja prv. (nova) „ 40 „
Stara vina, bela in črna, večletna, toči v sodih po 40 in 48 nč. liter, v steklenicah po liter prve vrste po 80, druge vrste po 60 nč.
Družinam od litra naprej 4 nč. ceneje.

J. Pserhoferjeva
lekarna „Zum goldenen Reichsapfel.“
I. Singerstrasse 15. DUNAJ.
Otvorjajoče krogljice, prej imenovane kričistilne krogljice staroznana lahko odvajajoče domače sredstvo.
Te krogljice stanejo: 1 škatljica z 15 krogljicami 21 nč., jeden za-vitek 6 škatljice 1 gl. 5 nč., pri nefrankovani pošiljavi po poštnem porzetju 1 gl. 10 nč. — Ako se denar naprej pošlje, ni treba plačati porto, in stane: 1 zavitek krogljice 1 gl. 25 nč., 2 zavitka z 1 gl. 30 nč., 3 zavitki 3 gl. 35 nč., 4 zavitki 4 gl. 40 nč., 5 zavitkov 5 gl. 20 nč., 10 zavitkov 9 gl. 20 nč. (Manj kot jeden zavitek se ne pošilja).

Prosimo, da se izrečno zahteva „J. Pserhoferjeve otvorjajoče krogljice“ in paziti je, da ima pokrov vsake škatljice isti podpis **J. Pserhofer** v rdečih pi-smenih, katerega je videti na navodilu za porabo.

Baizam za ozeblino J. Pserhofera, 1 posudica 40 nč., prosto poštnine 65 nč.
Trpotčev sok, 1 steklenica 50 nč.
Baizam za goltanec, 1 stekl. 40 nč., poštnine prosto 65 nč.
Grenka tinktura za želoдец, (prej življen-ske kapljice imenovana). Rahlo rastopljajoče sredstvo ki oživlja in krepi želoдец, kadar je pokvarjen.
Razvon imenovnih izdelkov dobivajo se še druge tu- in inozemske farmacevtske specialitete, ki so bile po vseh avstrijskih časopisih oznanjene ter se na zahtevanje točno in v ceno preskrbljajo tudi pred-meti, kojih ni v zalogi. — **Razpošiljanje po pošti** vrše se točno, a treba je denar poprej doposlati; večja naročila tudi po poštnem porzetju.
Pri doložitvi denarja po pošti nakaznici stane porto dosti manj kakor po porzetju.

„Tržaška posojilnica in hranilnica“
(registrovana zadruga z omejenim poročtvom)
v Trstu
Via Molin Piccolo št. 1. I. nadstropje.
(Blizu novega poštnega postojaja)
Daje posojila na vknjižbo po 5 1/2 %, menjice po 6 %, zastave po 8 1/2 %. Sprejema hranilne vloge in je obre-stujo po 4 %.

Uradne ure so:
Vsaki dan od 9. do 12. ure popoldne in od 3. do 5. popoldne. Ob nedeljah in praznikih od 10.—12. dop. Izplačuje se vsaki ponedeljek od 11. do 12. ure popoldne, in vsaki četrtek od 3. do 4. ure popoldne. Glavni deleži veljajo po 200 kron Zadrugini doloži se lahko plačujejo v mesečnih obrokih po 1 gl. ter znaša vsaki delež 10 gl. 12—6

Sloveci prašek za zobe
prof. dr. Haiderja je najboljšo sredstvo za čuvanje zob pred gnjilobo ter jih čisti, ne da bi oškodoval steklenico.
V škatljicah po 30 in 50 nč. izključno v prenovani lekarni
PRAXMARER „Ai due Mori“ Trst, veliki trg.

Riunione Adriatica di Sicurtà
21—2 v Trstu.
Zavaruje proti požarom, prevozu po suhem, rekah in na morju, proti toči, na življenje v vseh kombinacijah.
Glavnica in rezerva društva dne 31. decembra 1892
Glavnica društva gl. 4,000,000—
Promijna rezerva zavarovanja na življenje „ 13,326 346-98
Promijna rezerva zavarovanja proti ognju „ 1,632,248 22
Promijna rezerva zavarovanja blaga pri prevajanju „ 49,465.07
Rezerva na razpolaganje „ 500,000—
Rezerva zavarovanja proti pre-minjanju kurzov, bilanca (A) „ 338,822.42
Rezerva zavarovanja proti pre-minjanju kurzov, bilanca (B) „ 243,331 83
Rezerva specialnih dobičkov zavarovanja na življenje „ 500,000—
Občna rezerva dobičkov „ 1,187,164.86
Urad ravnateljstva:
Via Valdirivo, br. 3 (v lastnej hiš).

Kat. nadomestilo za bobove kavo se priporočā nekaksnostjo, očine strava in ob čem ga ekstrahirani ženskam, otrokom in bolnim: najpomembnejša pričina k bobovi kavi je

KATHREINER-KNEIPPOVA SLADNA KAVA.
CASTNI DIPLOM 1891-1894 8 ZLATIH KOLAJN
Nejčistejši prirodni plod v obeh zrnih, ki se ne daje posebrati.
Se dobi povsod: 1/2 Kile za 25 kr.